

پس خدا را اطاعت نمایید و با ابلیس مقاومت کنید

¹ از کجا در میان شما جنگها و از کجا نزاعها پدید می‌آید؟ آیا نه از لذتهای شما که در اعضای شما جنگ می‌کند؟² طمع می‌ورزید و ندارید؛ می‌کشید و حسد می‌نمایید و نمی‌توانید به چنگ آرید؛ و جنگ و جدال می‌کنید و ندارید، از این جهت که سؤال نمی‌کنید؛³ و سؤال می‌کنید و نمی‌یابید، از اینرو که به نیت بد سؤال می‌کنید، تا در لذات خود صرف نمایید.

⁴ ای زانیات، آیا نمی‌دانید که دوستی دنیا، دشمنی خداست؟ پس هرکه می‌خواهد دوست دنیا باشد، دشمن خدا گردد.⁵ آیا گمان دارید که کتاب عیث می‌گوید: روحی که او را در ما ساکن کرده است، تا به غیرت بر ما اشتیاق دارد؟⁶ لیکن او فیض زیاده می‌بخشد. بنابراین می‌گوید: خدا متکبران را مخالفت می‌کند، اما فروتنان را فیض می‌بخشد.⁷ پس خدا را اطاعت نمایید و با ابلیس مقاومت کنید، تا از شما بگریزد.⁸ و به خدا تقرب جوید تا به شما نزدیکی نماید. دستهای خود را طاهر سازید، ای گناهکاران، و دلهای خود را پاک کنید، ای دودلان.⁹ خود را خوار سازید، و ناله و گریه نمایید، و خنده شما به ماتم و خوشی شما به غم مبدل شود.¹⁰ در حضور خدا فروتنی کنید، تا شما را سرافراز فرماید.

¹¹ ای برادران، یکدیگر را ناسزا مگویید، زیرا هرکه برادر خود را ناسزا گوید و بر او حکم کند، شریعت را ناسزا گفته و بر شریعت حکم کرده باشد. لکن اگر بر شریعت حکم کنی، عامل شریعت نیستی، بلکه داور هستی.¹² صاحب شریعت و داور، یکی است که بر رهانیدن و هلاک کردن قادر می‌باشد. پس تو کیستی که بر همسایه خود داوری می‌کنی؟

¹³ هان، ای کسانی که می‌گویید: امروز و فردا به فلان شهر خواهیم رفت و در آنجا یک سال بسر خواهیم برد و تجارت خواهیم کرد و نفع خواهیم برد؛¹⁴ و حال آنکه نمی‌دانید که فردا چه می‌شود؛ از آنرو که حیات شما چیست؟ مگر بخاری نیستید که اندک زمانی ظاهر است و بعد ناپدید می‌شود؟¹⁵ به عوض آنکه باید گفت که: اگر خدا بخواهد، زنده می‌مانیم و چنین و چنان می‌کنیم.¹⁶ اما الحال به عجب خود فخر می‌کنید و هر چنین فخر بد است.¹⁷ پس هرکه نیکویی کردن بداند و

التواضع ومقاومة إبليس

¹ مِنْ أَيْنَ الْخُرُوبُ وَالْخُصُومَاتُ بَيْنَكُمْ؟ أَلَيْسَتْ مِنْ هُنَا، مِنْ لَدَائِكُمْ الْمَحَارِبَةُ فِي أَعْضَائِكُمْ؟² تَشْتَهَوْنَ وَلَسْتُمْ تَمْتَلِكُونَ، تَقْتُلُونَ وَتَحْسِدُونَ وَلَسْتُمْ تَقْدِرُونَ أَنْ تَتَّالُوا، تُحَاصِمُونَ وَتُحَارِبُونَ وَلَيْسَتْكُمْ تَمْتَلِكُونَ لِأَنَّكُمْ لَا تَطْلُبُونَ،³ تَطْلُبُونَ وَلَسْتُمْ تَأْخُذُونَ لِأَنَّكُمْ تَطْلُبُونَ رِذْيًا لِكَيْ تُنْفِقُوا فِي لَدَائِكُمْ.

⁴ أَيُّهَا الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي، أَمَا تَعْلَمُونَ أَنَّ مَحَبَّةَ الْعَالَمِ عَدَاوَةٌ لِلَّهِ؟ فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ مُحِبًّا لِلْعَالَمِ فَقَدْ صَارَ عَدُوًّا لِلَّهِ.⁵ أَمْ تَطْلُبُونَ أَنَّ الْكِتَابَ يَقُولُ بَاطِلًا: الرُّوحُ الَّذِي خَلَّ فِيْنَا يَسْتَأْذِنُ إِلَى الْحَسَدِ،⁶ وَلَكِنَّهُ يُعْطِي نِعْمَةً أَعْظَمَ، لِذَلِكَ يَقُولُ: "يَقَاوُمُ اللَّهُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَأَمَّا الْمُتَوَاضِعُونَ فَيُعْطِيهِمْ نِعْمَةً".⁷ فَاحْضَعُوا لِلَّهِ، قَاوُمُوا إِبْلِيسَ فَيَهْزِبَ مِنْكُمْ،⁸ اقْتَرِبُوا إِلَى اللَّهِ فَيَقْتَرِبَ إِلَيْكُمْ، تَقُوا أَيْدِيَكُمْ، أَيُّهَا الْخُطَاةُ، وَطَهَّرُوا قُلُوبَكُمْ، يَا دَوِي الرَّايِسِ.⁹ اكْتَسِبُوا وَتَوَجَّعُوا وَابْكُوا، لِيَتَحَوَّلَ صَحْكُكُمْ إِلَى تَوَجٍّ وَفَرَحِكُمْ إِلَى غَمٍّ.¹⁰ انْضَعُوا قُدَّامَ الرَّبِّ فَيَرْفَعَكُمْ.

¹¹ لَا يَذُمُّ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ، الَّذِي يَذُمُّ أَخَاهُ وَيَذِمُّ أَخَاهُ يَذُمُّ النَّامُوسَ وَيَذِمُّ النَّامُوسَ، وَإِنْ كُنْتَ تَذِمُّ النَّامُوسَ فَلَسْتَ عَامِلًا بِالنَّامُوسِ بَلْ دَبَّانًا لَهُ.¹² وَاجِدْهُ هُوَ وَاصِعُ النَّامُوسِ، الْقَادِرُ أَنْ يُخَلِّصَ وَيُهْلِكَ، فَمَنْ أَنْتَ، يَا مَنْ يَذِمُّ غَيْرَكَ؟

الإعتماد على مشيئة الرب

¹³ هَلُمَّ الْآنَ، أَيُّهَا الْقَائِلُونَ: تَذْهَبُ الْيَوْمَ أَوْ عَدَا إِلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ أَوْ تِلْكَ وَهَنَّاكَ تَضَرِّفُ سَنَةً وَاجِدَةً وَتَسْجِرُ وَتَبْرِيخُ،¹⁴ أَنْتُمْ الَّذِينَ لَا تَعْرِفُونَ أَمْرَ الْعَدِ، لِأَنَّهُ مَا هِيَ حَيَاتُكُمْ؟ إِنَّهَا بُخَارٌ، يَطْهَرُ قَلِيلًا ثُمَّ يَصْمَحِلُ،¹⁵ عِوَضَ أَنْ تَقُولُوا: إِنْ سَاءَ الرَّبُّ وَعِسَتْ، نَفْعَلْ هَذَا أَوْ ذَاكَ.¹⁶ وَأَمَّا الْآنَ فَابْكُوا تَفْتَخِرُونَ فِي تَعْظِيمِكُمْ، كُلُّ افْتِخَارٍ مِثْلُ هَذَا رِذْيٌ.¹⁷ فَمَنْ يَعْرِفُ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنًا وَلَا يَعْمَلَ، فَذَلِكَ حَاطِيَةٌ لَهُ.

به عمل نیاورد، او را گناه است.